

ikke blot er der i Paragrafens Slutning indført Bestemmelser om Bestaffenheden af Trapperne Trin og Stigning, men der er ogsaa i Paragrafens 2det Punktum istedetfor Bestemmelsen i Loven af 1871 om, at de 2 Trapper, som Paragrafen fordrer, skulle anbringes i passende Afstand fra hinanden eller være adskilte ved en Grundmur, sat den Bestemmelse, at Trapperne skulle være adskilte enten ved en Grundmur, der ikke maa have Døre eller andre Abninger ud mod nogen af Trapperne, eller ved 2 udmurede Bindingsværks Skillevægge, der have mindst 1½ Alens Afstand fra hverandre, og hvori der kun maa være Døre eller Vinduer ud til den ene af Trapperne; det er derhos foreskrevet, at den fri og uhindrede Afgang til begge Trapper, som Paragrafen søger tilfikkret enhver Beboelsesleilighed, skal tilveiebringes saaledes, at det ikke er nødvendigt at passere enten en anden Beboelsesleilighed — hvad der stemmer med Loven af 1871 —, eller en fælles Gang, hvad der er en ny Bestemmelse. Medens Forslaget i Paragrafens Slutning er tiltraadt af alle Myndigheder, har Magistratens Flertal udtalt sig mod de andre Forslag og forsaavidt anbefalet at lade det forblive ved den nu gjældende Lovs Bestemmelser. Da imidlertid Forslaget, der i sin nuværende Skikkelse skyldes dels Revisionskommissionen dels Borgerrepræsentationen, tilmed er tiltraadt af Bygningskommissionen, har Ministeriet troet at burde slutte sig til disse i den ompurgte Henseende mest sagkyndige Udtalelser.

Til § 47.

Denne Paragraf er med en uvæsentlig Redaktionsændring stemmende med Loven af 1871 § 51.

Til §§ 48—52.

§§ 48—50 svare til §§ 37—45 i Bygningsloven. Foruden betydelige Redaktionsændringer og nogle mindre Afvigelser i Enkelthederne, der ere tiltraadte fra alle Sider, adskille de sig fra de tidligere Bestemmelser fornemlig derved, at det skal være forbudt at trække Skorstenstrør frem over Trapper, at det ikke skal være tilladt at give snevre Skorstenstrør et mindre Gjennemsnit end 9 Tommer i den kvadratiske Side eller i Diameter, at snevre Skorstenstrør helt igennem skulle have samme Gjennemsnit, samt endelig deri, at der i § 50 fastsættes Regler for det højeste Antal af Ildsteder, hvis Røg maa indledes i et Skorstenstrør. Medens der om de øvrige Forslag hersker Enstemmighed, er dette forsaavidt ikke Tilfældet med Reglerne i § 49 og 50, som Revisionskommissionen og Borgerrepræsentationen havde bibeholdt Bestemmelsen i den nugældende Lov

om, at der kan gives snevre Skorstenstrør et Minimumsgjennemsnit af indtil 6 Tommer, og som Følge deraf laded § 50 give Regler for det Antal af Ildsteder, hvis Røg kan afledes til Skorstenstrør af mindre Gjennemsnit end 9 Tommer; dette er imidlertid foraaet af Bygningskommissionens Flertal og af Kjøbenhavns Magistrat, der har foreslaaet 9 Tommer sat som det mindste Løvemaal for snevre Skorstene. Ministeriet har ligeoverfor denne Uoverensstemmelse troet at burde slutte sig til sidstnævnte Myndigheders Forslag.

Som det vil ses, indeholdes der i nærværende Forslags § 51 en til Bygningsloven af 1871 § 50 svarende Bestemmelse om Skorstene, der ere bestemte til eller anvendes til at bortføre en særlig betydelig Røgmasse. Et Forslag til en saadan Paragraf var fallet af Revisionskommissionen og lød med de i Borgerrepræsentantskabet vedtagne Ændringer saaledes:

„Enhver Skorsten, der er bestemt til eller senere anvendes til at bortføre en saa stor Røgmasse, at den af Bygningskommissionen antages at ville blive til Besvær for de Omboende, saafremt den ikke gjøres tilstrækkelig høj, skal opføres til en Højde af mindst 35 og, efter Bygningskommissionens Bestemmelse, indtil 50 Alen over Jordoverfladen. Ildstederne skulle være vel indrettede i alle Henseender og have en passende Størrelse. Bygningskommissionen kan forordre allerede anlagte Ildsteder forandrede og, dersom Ildstedets Forandring ikke er tilstrækkelig til at indskrænke Røgmassen saameget, som er fornødent, kan den, naar Skorstenen har en mindre Højde end 50 Alen, forordre denne forhøjet eller ombygget til en Højde af 50 Alen. Denne Forandring om Skorstenens Forhøjelse eller Ombygning kan dog først stilles, efter at der er givet Vedkommende en efter Bygningskommissionens Skjøn passende Frist til at indrette sin Indfyrring saaledes, at Besværligheden ved Røgen undgaas. Det overlades til Bygningskommissionen at bestemme, hvorvidt de i §§ 48 og 49 omhandlede Rør maa anvendes til Røgasledning fra flere Ildsteder, eller om dertil skal anvendes Rør af særegen Konstruktion.“

Dette Forslag var tiltraadt saavel af Bygningskommissionen som af Magistraten.

Samtidig med, at det i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vedtagne Forslag til Bygningslovens Revision forelagdes Ministeriet, modtog man imidlertid fra Kjøbenhavns Magistrat et af denne Myndigheds og Sundhedskommissionens Yttringer ledsaget, i Borgerrepræsentationen vedtaget Forslag til en forandret Affattelse af Sundhedsvedtægten for Kjøbenhavn af 26de Oktober 1860 § 25, hvorefter denne § 25 fremtidig skulde affattes saaledes: